

крайна сметка намира своя път на страната на републиканците и заплаща за това с живота си.

С избухването на Първата световна война и миролюбивите французи се намесват, за да защитят родината си и да се спасят от поробване. Бласко Ибанес проникновено и психологически вярно проследява реакциите на всеки от героите си.

Марсел Деноайе носи горчивина и срам в душата си, че е избягал от родината преди войната от 1870 г. Все по-често се разхожда на Източната гара в Париж и наблюдава с мъка как бащи изпращат синовете си в битките, за да изпълнят дълга си към Франция. Неговото патриотично чувство се изостря и взема връх над другите. Той е вече възрастен, за да вземе сам участие в събитията, но решава да замине в замъка си Вил-бланш в провинцията и да помага там с каквото може на селяните. И наистина – той се грижи за тях, дава им храна и вино, докато самият замък е пленен, разрушен и подпален от немците. Близко до замъка се водят битки, немците се гаврят варварски и озлочествяват дъщерята на пазача. Всичко това става пред очите на Марсел. Макар и да загубва всичко, той вярва, че с действията си е изпълнил дълга си. Бласко Ибанес е постигнал дълбок психологизъм при сътворяването на този образ; не липсват и чисто човешки чувства на героя му – като страх в отделни моменти. Но в крайна сметка Марсел е доволен от избора си да постъпи именно така. Алтруизмът на този герой навява алюзии с алтруизма на англичанката Фани Хорн в романа „Осъдени души“ на Д. Димов, макар нейните подбуди да са от друг характер.

Интерес предизвикват и реакциите на жените в романа „Четири конника на Апокалипсиса“.

Маргарита, любимата на Жул Деноайе, изпраща на война брат си и бившия си съпруг Лорие. Любовта ѝ към Лорие вече е отминала, тя се е разделила с него и в навечерието на войната се готви да се ожени за Жул. Научава за успехите на бившия си съпруг в битката при Вогезите. Решава да се запише в курс за самарянки и до края на войната работи за ранените. Психологически вярно е пресъздадено постепенното ѝ отдалечаване от любимия и завръщането ѝ към ослепения съпруг и грижите за